

kende Kostskoler. Det kender man ikke blot herhjemme, men jo ogsaa ikke mindst fra England, hvor vi har de meget berømte gamle Skoler. Jeg tror for Resten, at Skolen i Eton vilde betænke sig meget paa at gaa over til at tage ind i Underklasserne — netop i Underklasserne — Børn fra Omegnen. Jeg nævner dette som en Kendsgerning. Og endelig fremhæver jeg igen, at overfor Herlufsholm har Undervisningsministeriet som saadant slet ikke den Indflydelse, som det har overfor andre private Skoler, fordi Eksamensretten er fastsat ved Lov.

Jeg finder, at det er et meget stort Fremskridt, hvis der under den nye Forstanders Ægide bliver aabnet for Adgang til Gymnasiet paa en saadan Maade, at det trestrengede Gymnasium kan faa sine Klasser fyldt. Thi det er klart, at det er et Spild af Lærerkræfter og dermed et økonomisk Tab at have en saa stor Række — der er jo hele 9 — Klasser i Gymnasiet med dette Faatal af Elever, som blev anført af det ærede Medlem Hr. Andreasen. Jeg anser det for en stor, for Resten ogsaa skolemæssig, Fordel, idet en Gymnastieklasser, der er saa lille, at der kun er 2—3—4 Elever, i Virkeligheden mangler det, der kan give den Festivitas, som man trænger til i en Klasse, selv om man skal arbejde meget alvorligt. Uden lidt i den Retning bliver det let træls og kedeligt. Men jeg maa henvise Forhandlingerne herom til et noget andet Forum end Undervisningsministeriet.

Endelig har jeg tilbage at svare paa det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Spørgsmaal om den samme Sag, som det ærede Medlem spurgte mig om ved Finanslovsforslagets første Behandling, nemlig om man kunde vente i denne Rigsdagssamling at faa fremsat Forslag om en anden Læreruddannelse end den, vi har nu. Jeg svarede den Gang det ærede Medlem, at jeg personlig hele Tiden har været indstillet paa, at et saadant Forslag maatte kunne fremkomme i denne Rigsdagssamling; men jeg nævnte overfor det ærede Medlem, at der kan jo siges dette, at vi staar overfor et Valg, og denne Sag, som staar i Forbindelse med hele det store Skolespørgsmaal, kan godt af mange betragtes som en Sag, der ikke bør tages helt isoleret. Jeg nævnte endvidere, at Forslaget om Skolens Tilsyn var et af de Forslag, jeg havde ventet kunde være kommet frem i denne Rigsdagssamling. Jeg tror ogsaa, jeg anførte under Forhandlingen ved første Behandling af Finanslovsforslaget,

at der kan jo ogsaa kræves Tid til at overveje, i hvilket Forhold den hele Seminarieordning skal staa til en Udvidelse af Efteruddannelsen, den mere fagmæssige Uddannelse, som de Lærere, der skal gøre Tjeneste i alle de Kommuneskoler, hvor vi har en højere Undervisning for Tiden med Mellem- og Realskole, behøver.

Naar jeg nu skal svare det ærede Medlem, vil jeg først sige, som jeg sagde sidst, at jeg havde personlig overmaade gerne set, det havde ladet sig gøre at fremsætte disse Forslag, navnlig de to Forslag om Læreruddannelsen og om Skolernes Tilsyn, men at disse forskellige Ting, som jeg har nævnt, er Aarsag til, at jeg nu maa oplyse det ærede Medlem om, opfyldende mit Løfte — hvad jeg for Resten havde gjort, selv om det ærede Medlem ikke havde spurgt mig nu i Dag —, at der vil ikke fra Regeringens Side i denne Samling blive fremsat noget Forslag om en ny Læreruddannelse eller om en ny Ordning af Skolens Styrelse og Tilsyn. Men jeg vil tilføje, at jeg tvivler ikke om, ganske uanset, hvordan de kommende Valg falder ud, at de to Lovforslag kommer til at ligge paa Rigsdagens Bord i næste Rigsdagssamling.

Rode: Jeg vil gerne takke Undervisningsministeren for den Velvillie, hvormed han har modtaget et Forslag om at henlægge Foreningen „Dansk Samvirke“ under Undervisningsministeriet, under hvis Budget til Støtte af kulturelt Arbejde i Udlandet Foreningen naturligt hører hjemme, idet den omfatter Sammenslutninger af Danske overalt i Verden, vedligeholder Forbindelse med dem og sammenknytter dem og Moderlandet ved et Tidsskrift. Jeg vil benytte Lejligheden til at anbefale denne Forening til den højtærede Ministers fortsatte Velvillie, naar den nu er under hans Omsorg, for saa vidt det gælder Statens Bidrag.

Dernæst vil jeg bemærke, at en Møningsfælle af mig, det ærede Medlem Hr. Povlsen, havde haft til Hensigt at tage Ordet i Dag, men er blevet forhindret, for at yde fuld Tilslutning til de Bestræbelser for at tilvejebringe større Udbytte af de store Undervisnings- og andre Værdier, som er samlet i Herlufsholm, Bestræbelser, som har faaet Udtryk i det ærede Medlem Hr. Andreasens Tale i Dag. Den højtærede Undervisningsminister har jo rigtigt skildret de særegne Forhold, som bevirker, at Herlufsholm er stillet anderledes end andre Undervisningssteder, og ogsaa fremhævet